

Õhtuks oli veel tükk aega. Et esimene
päew mitte päris[?] kasuta müüda ei läheks,
siis võtsime nõuks asja ilmaaja wõtmata
otsast pääle hakata. Püüasime esimesesse
talusse, mis paremat kätt tei äärel, sisse.
Suur poer wõttis meid wihase haukumise
wastu. Tüdruk ruttas kiürus seljaga,
pangid "õlpastega" õlal, üle õue lauda
poole, nagu näha, wist "kärminadele"
õhtuodet (wies) kandes, sest sinna too
ära kadus, kust waljut[?] harjasloomade
kise kuuldus. Peremees toimetas wana
kallal. Meie ilmu mine näis teda kou-
mis huwitawat, seda wõis tema näjoontest
lugeda. Ruttu wisas ta kiwe murule ja
tuli meile wastu. Pääle teretormis tegime
ääri weeri müüde sellest juttu, et kas siin ta-
lal, ehk naabruses, wanemaid inimesi ei
olla, kes wähest wana rahwolaulusid
oskaks j. n. e. Peremees ütles et nende pool
kül wanat rahwast ei elutsewat, kõik olla
noorepoolseid inimesed, kes ainult wähe raomalt
laulusid oskawat, aga teisel talul, seal